

Sygnatura akt VIII C 1317/15

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko R. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt VIII C 1317/15

UZASADNIENIE

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 12 marca 2015 r. strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W. żądała zasądzenia od pozwanego R. K. kwoty 1.833,40 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 25 lutego 2015 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.250 zł oraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 80 zł. Twierdziła, że pozwany zawarł w dniu 13 września 2013 r. ramową umowę pożyczki z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w ramach której pożyczkobiorca zobowiązywał się udzielać pozwanemu pożyczek na jego wniosek złożony drogą elektroniczną, przy czym zawarcie umowy nastąpiło przy użyciu środków porozumiewania się na odległość poprzez utworzenie przez pozwanego na stronie internetowej pożyczkodawcy www.vivus.pl profilu klienta. Strona powodowa podniosła, że pozwany wypełnił formularz rejestracyjny, zapoznał się z warunkami umowy, formularzem informacyjnym oraz zaakceptował ich treść, następnie zaś uiścił kwotę 1 grosza tytułem opłaty rejestracyjnej. Na podstawie przelewu rejestracyjnego pożyczkodawca zweryfikował zgodność danych wykorzystanych do stworzenia profilu z danymi na przelewie, następnie zaś, po złożeniu przez pozwanego wniosku o pożyczkę, „która była kolejną pożyczką udzieloną pozwanemu przez Pożyczkodawcę“, pożyczkodawca poinformował o przyznaniu pożyczki. Nadto strona powodowa podała, że po zawarciu umowy zostały przesłane pozwanemu Warunki Umowy. Wskazała, że pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki wraz z należnymi prowizjami za jej udzielenie do dnia 26 października 2013 r. oraz do zapłaty czterokrotności odsetek lombardowych NBP i kosztów wezwań do zapłaty przesyłanych pocztą, o wysokości ustalonej w umowie ryczałtowo w kwotach 35 zł – za pierwsze wezwanie, 45 zł za drugie wezwanie, 55 zł za trzecie wezwanie. Kwota pożyczki została przelana na wskazany przez pozwanego rachunek bankowy. Wobec niedokonania spłaty pożyczki w terminie, pozwany został dwukrotnie listownie wezwany do zapłaty pożyczki. Strona powodowa nadto podniosła, że pożyczkodawca zbył wierzytelności z umowy pożyczki w dniu 30.12.2013 r. na stronę powodową, działającą ówczesnie pod dawną nazwą (...) Sp. z o.o. S.K.A.

Pozwany R. K. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, co spowodowało utratę mocy nakazu w całości i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu.

Pozwany przyznał, że stworzył profil klienta na stronie www.vivus.pl i dokonał opłaty rejestracyjnej, opłacił także przedłużenie umowy. W sprzeciwie wniesionym w dniu 27 kwietnia 2015 r. pozwany podniósł, że kwota pożyczki to 2.500 zł oraz że spłacił już z tego kwotę 1500 zł i pozostało mu do spłaty 1.000 zł „wraz z należnymi odsetkami”. Pozwany wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

Postanowieniem z dnia 25 lutego 2016 r. pełnomocnik strony powodowej został zobowiązany do jednoznacznego sprecyzowania stanowiska procesowego poprzez złożenie pisma z wyjaśnieniem, jakiej kwoty domaga się strona powodowa od pozwanego, jakie należności składają się na tę kwotę – w przypadku odsetek należało wskazać, od jakiej kwoty, za jakie okresy i według jakich stóp procentowych dochodzone są odsetki, przy czym – wobec podniesienia zarzutu dokonania dalszej zapłaty w dniu 17.02.2016 r. na kwotę 741,11 zł – pełnomocnika strony powodowej zobowiązano do wskazania, na poczet jakich konkretnie należności zarachowano tę wpłatę, a nadto poprzez jednoznaczne oświadczenie, w jakim zakresie pozew z dnia 12 marca 2015 r. zostaje cofnięty oraz czy cofnięcie pozwu obejmuje zrzeczenie się roszczenia – w terminie 14 dni.

Strona powodowa w piśmie z dnia 9 marca 2016 r. sprecyzowała stanowisko, podniosła, że ostatnia wpłata z dnia 17.02.2016 r. stanowiła zapłatę reszty należności głównych dochodzonych pozwem, w związku z czym strona powodowa oświadczyła, iż cofa pozew bez zrzeczenia się roszczenia i wniosła o umorzenie postępowania i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Swoje stanowisko uzasadniła tym, iż spłata pożyczki nastąpiła po wniesieniu pozwu.

Pozwany w piśmie z dnia 5 maja 2016 r. oświadczył, że nie wyraża zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany R. K. zarejestrował profil klienta na stronie www.vivus.pl oraz w ramach umowy ramowej pożyczki dokonał przelewu kwoty 1 grosza na konto pożyczkodawcy - poprzednika prawnego strony powodowej -celem weryfikacji danych. Następnie na jego wniosek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. udzielił mu pożyczki na kwotę 2.500 zł. Pozwany miał spłacić należności do dnia 26 października 2013 r., jednakże nie wywiązał się z tego zobowiązania i w tym wypadku umowa przewidywała obowiązek zapłaty odsetek w wysokości odpowiadającej czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego liczonych od kwoty zadłużenia.

bezsporne

(...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zbyła wierzytelności z umowy pożyczki zawartej z pozwanym na rzecz (...) Sp. z o.o. S.K.A., która to Spółka następnie zmieniła nazwę na (...) Sp. z o.o. Spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W., a następnie uległa przekształceniu w podmiot: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., który wszedł w prawa poprzedniej spółki.

bezsporne

Pozwany dokonał następujących wpłat: w dniu 1 grudnia 2014 r. – kwota 500 zł, w dniu 5 grudnia 2014 r. – kwota 700 zł, w dniu 12 stycznia 2015 r. – kwota 150 zł, w dniu 11 lutego 2015 r. – kwota 150 zł, w dniu 12 marca 2015 r. – kwota 150 zł, w dniu 24 lipca 2015 r. – kwota 1000 zł i w dniu 17 lutego 2016 r. – kwota 741,11 zł, przy czym zapłata ostatniej z powyższych kwot była przez obie strony umowy pożyczki rozumiana jako uregulowanie reszty zadłużenia.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż cofnięcie powództwa przez stronę powodową dokonane w piśmie z dnia 9 marca 2016 r., było bezskuteczne, na taką czynność bowiem, dokonaną po rozpoczęciu rozprawy, pozwany zgody

nie wyraził, oświadczając to jednoznacznie w piśmie z dnia 25 lipca 2016 r. Oznacza to zatem, iż w chwili zamknięcia rozprawy strona powodowa podtrzymywała żądanie zapłaty, mimo iż, zgodnie z treścią jej pisma procesowego z dnia 9 marca 2016 r. , twierdziła, że całość należności z umowy pożyczki została uregulowana. Oznaczało to, że podtrzymywane – jako nieskutecznie cofnięte – żądanie zapłaty na chwilę zamknięcia rozprawy było oczywiście bezzasadne i z tych przyczyn musiało ono ulec oddaleniu. Brak cofnięcia pozwu pozbawiał również strony powodowej możliwości żądania zwrotu kosztów postępowania, albowiem należało uznać, iż przegrała ona proces w całości. Stąd orzeczono jak w sentencji.